

॥ ५५ ॥ इति नवमेटीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ततश्चैकादशोऽध्यामावसन्ननुजैः सह यज्ञादियच्चकारेशोरामस्तदनु
वर्ण्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ तदंतरा तासां दिशां मध्ये यावतीभूः तां ब्राह्मण एवार्हतीति मन्यमानः ॥ ३ ॥ अयं श्रीरामः तत्तदा सौमंगल्यमाभरणादिकं ताव

स्वधर्मं गृहमेधीयं शिक्षयन् स्वयमाचरन् ॥ प्रेम्णाऽनुवृत्त्याशीलेन प्रश्रयावनतासती ॥ धियाहियाचभावज्ञा
भर्तुः सीताहरन् मनः ॥ ५५ ॥ इ० भा० म० नवमस्कंधे श्रीरामचरिते दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥

श्रीशुक उवाच भगवानात्मनात्मानं राम उत्तमकल्पकैः ॥ सर्वदेवमयं देवमीज आचार्यवान्मखैः ॥ १ ॥

होत्रेऽददादिशं प्राचीं ब्रह्मणे दक्षिणां प्रभुः ॥ अध्वर्यवे प्रतीचीं च उदीचीं सामगायसः ॥ २ ॥ आचार्याय ददौ शे

षां यावतीभूस्तदंतरा ॥ मन्यमान इदं कृत्स्नं ब्राह्मणोऽर्हतिनिस्पृहः ॥ ३ ॥ इत्ययं तदलंकारवासोभ्यामवशेषितः ॥

तथाराज्यपिवैदेही सौमंगल्यावशेषिता ॥ ४ ॥ ते तु ब्रह्मण्यदेवस्य वात्सल्यं वीक्ष्य संस्तुतम् ॥ प्रीताः क्लिन्नधिय

स्तस्मै प्रत्यर्प्येदं वभाषिरे ॥ ५ ॥ अप्रतप्तं न स्वया किं नु भगवन् भुवनेश्वर ॥ यन्मोऽतर्हदयं विशयतमो हंसि स्वरो

चिषा ॥ ६ ॥ न मो ब्रह्मण्यदेवाय रामाया कुंठमेवसे ॥ उत्तमश्लोकधुर्याय न्यस्तदंडा पितांघ्रये ॥ ७ ॥ कदाचि

लोकजिज्ञासुर्गूढो रात्र्या मलक्षितः ॥ चरन्वाचोऽशृणोद्रामो भार्यामुद्दिश्य कस्यचित् ॥ ८ ॥ नाहं विभर्मित्वां

दुष्टामसतीं परवेश्म गाम् ॥ स्त्रीलोभी विभृयात्सीतां रामो नाहं भजे पुनः ॥ ९ ॥ इति लोकाद्बहुमुखात् दुराराध्याद

संविदः ॥ पत्याभीतेन सात्यक्ता प्राप्ता प्राचेतसा श्रमम् ॥ १० ॥ अंतर्वत्यागते काले यमौ सा सुषुवे सुतौ ॥ कुशोल

व इति ख्यातौ तयोश्चक्रे क्रिया मुनिः ॥ ११ ॥ अंगदश्चित्रकेतुश्च लक्ष्मणस्यात्मजौ स्मृतौ ॥ तक्षः पुष्कल इत्यास्तां

भरतस्य महीपते ॥ १२ ॥ सुबाहुः श्रुतसेनश्च शत्रुघ्नस्य बभूवतुः ॥ गंधर्वान्कोटिशो जघ्ने भरतो विजये दिशां ॥ १३ ॥

न्मात्रमवशेषितं यस्याः तद्व्यतिरिक्तं हिरण्यादिसर्वददावित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ अप्रतप्तं किमदत्तं सर्वदत्तमित्यर्थः विशयप्रविश्य ॥ ६ ॥ न्यस्तदंडे

मुनिभिः अपि तौ चित्ते न्यस्ता वंघ्रीयस्य तस्मै तेष्वपि ता वंघ्रीयेनेति वा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ असंविदः अज्ञात् प्राचेतसो वाल्मीकिः तस्याश्रमं प्राप्ता

॥ १० ॥ अंतर्वत्नीगर्भिणीक्रियाः जातकर्माद्याः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥